

ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΠΑΝΤΟΥ

Να αποτελειώσουμε τα Μνημόνια και τους υπηρέτες τους

Διαγραφή του Χρέους

Για μια Σοσιαλιστική Διέξοδο από την κρίση

Το αποτέλεσμα των εκλογών της 6ης Μάη ήταν γερή γροθιά για τα κόμματα και τις πολιτικές των Μνημονίων, για τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που μας οδήγησαν στη σημερινή άθλια κατάσταση. Οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα και η νεολαία μαύρισαν μαζικά το ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ, που ταυτίστηκαν με τα Μνημόνια και βάρβαρα μέτρα, τη μαύρη συγκυβέρνηση Παπαδήμου, την υποτέλεια απέναντι σε Τρόικα και Ευρωπαϊκή Ένωση, την εξαθλίωση, ταπείνωση και εξανδραποδισμό του ελληνικού λαού. Αγνόησαν και περιφρόνησαν τα εκβιαστικά διλήμματα και τις φασιστικές απειλές ότι αν οι μνημονιακές δυνάμεις έχαναν την εξουσία, θα ερχόταν η καταστροφή («άδεια ράφια», «Β. Κορέα», «δεν θα έχουμε γάλα για τα παιδιά μας(!) και βενζίνη» κλπ.).

Δεν είναι μόνο ο ψήφος θυμού και οργής. Έτσι βολεύει τα αστικά επιτελεία και ΜΜΕ να την παρουσιάζουν, για να πείσουν ότι μπορούν αρκετά γρήγορα να την βάλουν «πίσω στο μαντρί» των μνημονιακών-αστικών δυνάμεων. Το αποτέλεσμα οφείλεται στα δεινά που επέβαλαν στον ελληνικό λαό, αλλά και στο τεράστιο κύμα αγώνων, στον παρατεταμένο κοινωνικό πόλεμο εδώ και δύο χρόνια: απεργίες, καταλήψεις, αγώνες στους χώρους δουλειάς, κίνημα των «αγανακτισμένων» και των πλατειών, έκρηξη της λαϊκής οργής στις παρελάσεις, γιγάντιες εξεγερσιακές και συγκρουσιακές διαδηλώσεις με αποκορύφωμα τις 12 Φλεβάρη. Αυτοί οι αγώνες, που έριξαν τον Γ. Παπανδρέου και επέβαλαν τις εκλογές ενάντια στη χούντα του Παπαδήμου(ι)ου, επέτρεψαν ν' αποτυπωθεί η θέληση της τεράστιας κοινωνικής πλειοψηφίας ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές και δυνάμεις, παρά τα διαρκή πολιτικά πραξικοπήματα με τα οποία αυτές προσπαθούσαν να συνεχίσουν να κυβερνούν «όπως παλιά». Έστω και μέσα από τον θαμπό καθρέφτη των εκλογών, αποδείχτηκε **η δύναμη των εργαζόμενων και καταπιεσμένων μαζών**, όταν αποφασίζουν ν' αγωνιστούν για το δίκιο τους.

ΜΑΥΡΟ ΣΕ ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΛΑΟΣ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε.

Μετά τις 6 Μάη, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ακόμα και ο ΣΕΒ(!), ανακάλυψαν ότι είναι δήθεν εφικτό να υπάρξει κάποια «βελτίωση» στα Μνημόνια! Θέλουν έτσι ν' αποπροσανατολίσουν την οργή των μαζών, τη διάθεση για μια ανακούφιση ή και απαλλαγή από τα Μνημόνια και τις πολιτικές δυνάμεις που μας οδήγησαν ως εδώ. Για να μπορέσουν να συνεχίσουν την ίδια πολιτική, στην υπηρεσία της ΕΕ και του μεγάλου κεφαλαίου, των διεθνών και ντόπιων τραπεζιτών/τοκογλύφων.

Η ΝΔ προσπαθεί να περιμαζέψει ό,τι πιο αντιδραστικό, όποιον μισεί περισσότερο την εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και το εργατικό κίνημα – και μ' έναν νέο αντικομμουνισμό να δημιουργήσει εμφυλιακό κλίμα, να διχάσει την ελληνική κοινωνία σε «πατριώτες» και «αντεθνικά στοιχεία». Γι' αυτό τα βρήκαν Σαμαράς και Μπακογιάννη, μαζεύοντας και ακροδεξιά κατακάθια. Το λεγόμενο «ευρωπαϊκό πατριωτικό μέτωπο» θα είναι από τους κύριους εχθρούς των εργαζόμενων και της νεολαίας, θα προσπαθήσει να μας ρίξει πάλι στο ζυγό των Μνημονίων, με ακόμα πιο αυταρχικό καθεστώς και σκληρή καταστολή.

Από κοντά το ΠΑΣΟΚ, με όσα από τα μισητά στελέχη του απέμειναν, προσπαθεί με κάθε είδους ψέμα να μας εξαπατήσει ξανά.

Αυτή η «συμμορία του ευρώ» (μαζί με αργυρώνητους δημοσιογράφους, πανεπιστημιακούς κ.α.) δεν θέλει στο παραμικρό να μας ανακουφίσει από την φτώχεια και εξαθλίωση των Μνημονίων. Γι' αυτό εξαπολύει εκβιασμούς και απειλές για την «ευρωπαϊκή πορεία της χώρας» – δηλ. οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα να στηθούμε στο εκτελεστικό απόσπασμα, μόνο και μόνο για να πλουτίζουν αυτοί. Από πίσω τους η Λαγκάρντ, ο Μπαρόζο, ο Σόμπλε, η Μέρκελ και τώρα ο Ολάντ, που θέλουν να τηρήσουμε «τις δεσμεύσεις της χώρας», δηλαδή να δεχτούμε την πλήρη καταστροφή της οικονομίας, της κοινωνίας, ό,τι έχει απομείνει από υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση κλπ. – σαν να διατάζουν με ύφος γκαουλάιτερ τους υπηκόους ενός προτεκτοράτου!

Δεν πρέπει να τους αφήσουμε να πάρουν την παραμικρή ανάσα. Στις 17 Ιούνη, να τους μαυρίσουμε ακόμα πιο μαζικά, για να τεθεί έμπρακτα επί τάπητος και το ξήλωμα των Μνημονίων και βάρβαρων μέτρων. **Μαύρο σ' αυτούς τους ορκισμένους εχθρούς μας.**

ΚΑΜΙΑ ΨΗΦΟ ΣΕ ΚΑΜΜΕΝΟ – ΔΗΜΑΡ – ΚΚΕ

Οι «πατριωτικές» κορώνες των Ανεξάρτητων Ελλήνων δεν μπορούν να κρύψουν ότι δεν έχουν κανένα ρεαλιστικό σχέδιο διεξόδου από την κρίση. Η ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη απέδειξε ήδη («όχι στον λαϊκισμό», «υπευθυνότητα», στάση στις διερευνητικές εντολές) ότι είναι πρόθυμη να γίνει τσόντα σε μια κυβέρνηση αστικών-μνημονιακών δυνάμεις με ολίγον από «επαναδιαπραγμάτευση». Αργά ή γρήγορα, όλοι αυτοί θα στηρίξουν μια κυβέρνηση που δεν θ' αλλάξει ουσιαστικά τίποτα από το σημερινό σάπιο καθεστώς.

Καμία ψήφος και στο ΚΚΕ, που η πολιτική του γίνεται όλο και πιο αφορήτη. Ποιον κοροϊδεύουν, μιλώντας για «κυβέρνηση μέσα από εξέγερση», όταν όλα τα συγκρουσιακά γεγονότα του κινήματος τα κατήγγειλαν με ακατάσχετη προβοκατορολογία; Δεν φτάνει που διασπούν όλες τις κινητοποιήσεις, τώρα νομίζουν οι προφέσορες του Περισσού ότι μπορούν να διατάζουν τον ελληνικό λαό «να διορθώσει την ψήφο του»; Δεν έχουν κανένα τέτοιο δικαίωμα οι νοσταλγοί των αποκρουστικών σταλινικών καθεστώτων, οι ίδιοι που συγκυβέρνησαν επί Ζολώτα και Τζανετάκη. Μιλούν για ανατροπή, αλλά στοχοποιούν ό,τι δεν ελέγχουν στην Αριστερά και στο κίνημα, δίνοντας έτσι πολύτιμη βοήθεια στο καθεστώς.

ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - ΝΕΟΝΑΖΙ

Τα ΜΜΕ και το επίσημο πολιτικό σκηνικό βγάζουν λόγους για την υπεράσπιση της «δημοκρατίας» από την Χρυσή Αυγή (τσουβαλιάζοντάς την σκόπιμα με το άλλο «άκρο», την επαναστατική αριστερά). Οι ίδιοι όμως της άνοιξαν τον δρόμο με τον εκφασισμό της κοινωνικής και πολιτικής ζωής, την φτώχεια και εξαθλίωση, την καταστολή και τις ρατσιστικές σκούπες, τον ευτελισμό κάθε ηθικής, πολιτικής, πολιτιστικής και ανθρώπινης αξίας!

Πρόκειται για μια ναζιστική συμμορία, που είναι επικίνδυνη γιατί ενισχύεται από την απελπισία όσων καταστρέφονται από την κρίση. Σήμερα χτυπάνε φουκαράδες μετανάστες και ξεμοναχιάζουν αριστερούς – αύριο θα στραφούν ενάντια στους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας, μαζί με τις ορδές των ΜΑΤ/Δίας και με τις ευλογίες της «δημοκρατικής» αστικής τάξης, που τους θέλει εφεδρεία για να σώσει το σύστημά της. Το εργατικό κίνημα και οι οργανώσεις του, ντόπιοι και μετανάστες μαζί, πρέπει να τσακίσουμε αυτά τα κατακάθια, με κοινή δράση και επιτροπές αυτοάμυνας παντού.

Η κατάρρευση του ελληνικού καπιταλισμού

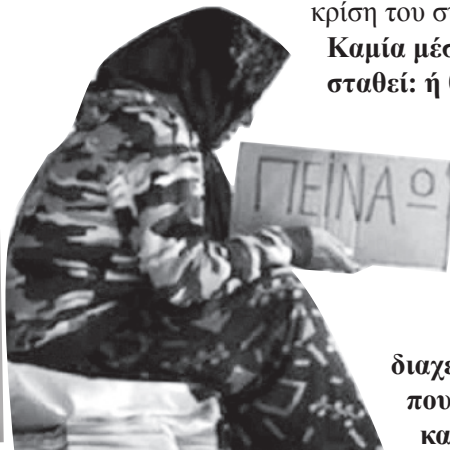
Όμως, η επιβίωση της ελληνικής κοινωνίας –με όρους 21^{ου} αιώνα και όχι δουλοπάροικου– δεν διασφαλίζεται αλλάζοντας κόμματα και πρόσωπα. Το χρέος (όχι μόνο του δημοσίου, αλλά και του ιδιωτικού τομέα, που είναι φεσωμένος μέχρι τα μπούνια) και τα Μνημόνια δεν ήρθαν μόνο από αντιδραστικές πολιτικές δυνάμεις ή τους «επιτρόπους» της Τρόικας και της ΕΕ. **Είναι πάνω απ' όλα προϊόν της βαθιάς κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού, της ουσιαστικής χρεοκοπίας του, που εξελίσσεται μέρα τη μέρα σε κατάρρευση.**

Αυτό δείχνει όχι μόνο η ύφεση διαρκείας, αλλά και η ραγδαία πτώση της βιομηχανικής παραγωγής (-28% το 2008-2011, σαν να βρισκόμαστε σε πόλεμο!) και η αποδιάρθρωση των παραγωγικών τομέων. Η ανεργία που καλπάζει σαν καρκίνος, το νέο κύμα λουκέτων και απολύσεων, οι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται, η επιτεινόμενη διάλυση των εργασιακών σχέσεων (συλλογικές συμβάσεις κλπ.), η κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων και των πιο στοιχειωδών υπηρεσιών υγείας, οι ουρές των φτωχών και νεόφτωχων εργαζομένων στα συσσίτια... Και ακόμα οι αυτοκτονίες συνανθρώπων μας καθημερινά, λόγω της φτώχειας και ταπείνωσης που ζουν. Αυτή η παρακμιακή κατάσταση σημαίνει ότι αργά ή γρήγορα έρχονται νέα χαράτσια, μέτρα και Μνημόνια, όπως κι αν ονομαστούν, όσο δύσκολο κι αν είναι να εφαρμοστούν στις παρούσες συνθήκες.

Δεν είναι πολύ καλύτερη η κατάσταση στην Ευρώπη, με μεγάλες οικονομίες (Ισπανία, Ιταλία κ.α.) να βρίσκονται στο χείλος της χρεοκοπίας ή σε ύφεση. Η Γαλλία του Ολάντ, που μας τον σερβίρουν σαν «προοδευτικό», έχει το πιο χρεοκοπημένο τραπεζικό σύστημα σ' όλη την Ευρώπη – και εφαρμόζοντας το πρόσφατο «Δημοσιονομικό Σύμφωνο» ετοιμάζεται να πάρει μέτρα ύψους πολλών ελληνικών Μνημονίων.

Γι' αυτό, η αντεργατική-αντिलाϊκή λύσσα των αστικών επιτελείων σε Ελλάδα και ΕΕ, η «κινεζοποίηση» των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, δεν θα υποχωρήσουν έτσι απλά, δεν είναι κάτι «περαστικό», που διορθώνεται με τις α' ή β' εκλογές. Είναι ο δικός τους μονόδρομος για να μας φορτώσουν την κρίση του συστήματός τους.

Καμία μέση λύση δεν μπορεί να σταθεί: ή θα δεχτούμε να μας πατάνε διαρκώς με Μνημόνια και να μας μετατρέπουν σε δουλοπάροικους – ή θα παλέψουμε για μια ριζικά διαφορετική διαχείριση της οικονομίας, που οδηγεί στη ρήξη με το καπιταλιστικό σύστημα.

Η νίκη δεν θα έρθει με λόγια στη Βουλή

Η μεγάλη εκλογική άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ έχει δημιουργήσει προσδοκίες σε πλατιά στρώματα. Αυτή η χαρά, η ανάταση για την ευκαιρία ν' απαλλαγούμε από τις μνημονιακές δυνάμεις είναι δικαιολογημένες, μετά από τόσα βάρβαρα μέτρα και ταπεινώσεις που υπομείναμε, από τους αγώνες που δώσαμε.

Ωστόσο, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ από πολύ νωρίς άρχισε τα «στρογγυλέματα» και τους συμβιβασμούς, μπροστά στα ουρλιαχτά της ΕΕ, του κεφαλαίου, των ΜΜΕ. Επιπλέον άρχισε τις «συμμαχίες» με κάθε είδους «προσωπικότητες», από το καταρρέον ή παλιό ΠΑΣΟΚ, αντί να στηριχθεί στις αναρίθμητες δυνάμεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Τώρα, ο Τσίπρας δηλώνει ότι θα κάνει τα πάντα για να μείνουμε στο Ευρώ και την ΕΕ. Έτσι, όμως, δεν μπορεί να επιβληθεί ούτε το παραμικρό ουσιαστικό μέτρο υπέρ των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, παρά μόνο ανούσιες και διακοσμητικές «αναβολές». Έτσι, ο ΣΥΡΙΖΑ οδηγείται σε επονειδιστους συμβιβασμούς και, κυρίως, σε απεμπόλιση των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Δεν υπάρχει καταγγελία ή κατάργηση του Μνημονίου χωρίς ρήξη/έξοδο από το Ευρώ και την ΕΕ. Δεν υπάρχει καμία δυνατότητα επανεκκίνησης της οικονομίας (για ν' αρχίσει μια απορρόφηση των ανέργων, να σταματήσει η κατρακύλα των συλλογικών συμβάσεων, τα λουκέτα, το κλείσιμο σχολείων, νοσοκομείων κλπ.) χωρίς ριζικά μέτρα σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Και τα δύο καρπούζια δεν χωράνε στην ίδια μασχάλη. Οι αυταπάτες για σχετικά «ανώδυνη» διέξοδο, για ανακούφιση μέσω μιας «αριστερής» ή «προοδευτικής» κυβέρνησης που θα σεβαστεί το αστικό καθεστώς και το καπιταλιστικό σύστημα, κινδυνεύουν γρήγορα ν' αποδειχτούν «αέρας», να οδηγήσουν στο χάσιμο μιας ιστορικής ευκαιρίας που έχει η Αριστερά, ν' απογοητεύσουν τον κόσμο – και ν' ανοίξουν τον δρόμο για μια σκληρή ήττα, για την επάνοδο ακόμα πιο λυσσασμένων αστικών-μνημονιακών δυνάμεων και βοναπαρτών αλά Παπαδήμος.

Να σωθούμε από το σύστημά τους

Μπροστά στην καταστροφή που μας απειλεί, δεν χωράνε μισόλογα και ημίμετρα. Οι μόνες πραγματικές λύσεις είναι αυτές που μπορούμε και πρέπει να επιβάλλουμε, με αποκλειστικό κριτήριο τα συμφέροντα και τις ανάγκες των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας. Πρέπει να παλέψουμε για:

1. ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ & ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ «ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ» ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΜΕΤΡΩΝ, ΤΗΣ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ.

2. ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ – ΑΜΕΣΗ ΠΑΥΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ-ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥΣ.

Κάθε ευρώ που πάει σε τόκους και χρεολύσια, κόβεται από τους μισθούς, τις συντάξεις, την υγεία, παιδεία και κοινωνική ασφάλιση, τα δημόσια αγαθά και υπηρεσίες. Αρκετά άρμεξαν επιτέλους από το χρέος οι ντόπιοι και ξένοι τοκογλύφοι, που το κράτος τους ταΐζει και με πακέτα δεκάδων δις! Να σταματήσουμε την υποθήκευση του μέλλοντός μας. Να σταματήσουμε άμεσα να πληρώνουμε το χρέος, για να βρεθούν πόροι για μια άλλη πορεία της οικονομίας, για την επιβίωση της ελληνικής κοινωνίας.

3. ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ ΚΑΙ Ε.Ε. – ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ «ΕΥΡΩ'Η ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΧΜΗ».

Μας εκβιάζουν με την «στάση πληρωμών» και την «χρεοκοπία», αλλά ήδη τα εφαρμόζουν! – κομμένα και ραμμένα στα μέτρα του κεφαλαίου, των τραπεζιτών και κερδοσκόπων. Γιατί τι είναι το διαρκές κόψιμο μισθών, συντάξεων κλπ. ή όταν δουλεύουμε μήνες απλήρωτοι; Δεν είναι αυτά η απόλυτη χρεοκοπία μας; Αλίμονο αν δεχτούμε αυτό τον αργό αλλά σίγουρο θάνατό μας, μόνο και μόνο για να μείνουμε στο Ευρώ!

Από τα «δάνεια σωτηρίας» που μας σερβίρουν, ούτε μισό ευρώ δεν πάει για μισθούς και συντάξεις, όπως ασύστολα ψεύδονται. Όλα πάνε (και μάλιστα δεσμεύονται μέσω ειδικών λογαριασμών) στους δανειστές-τοκογλύφους. **Δεν θέλουμε πια τέτοιες «σωτηρίες» εξόντωσης!** Να παλέψουμε για να πάρουμε στα χέρια μας τον πλούτο που εμείς οι εργαζόμενοι παράγουμε, το χρήμα απ' όπου κι αν βρίσκεται, για να εξασφαλίσουμε σ' όλους εργασία, στέγη και ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο. Γιατί η πραγματική αιτία της κόλασης που ζούμε (και που θα χειροτερεύει συνεχώς) είναι η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού και η διαχείρισή της τόσα χρόνια απ' αυτές τις πολιτικές δυνάμεις. Είναι αυτό το σάπιο και καταστροφικό σύστημα που πρέπει να ξεφορτωθούμε. Γι' αυτό πρέπει να συγκρουστούμε με το καπιταλιστικό σύστημα και το αστικό κράτος – να παλέψουμε ενάντια στις οικονομικές και πολιτικές αλυσίδες της Ε.Ε. και του Ευρώ – να διαλύσουμε την αντιδραστική Ε.Ε. και να προχωρήσουμε στο χτίσιμο μιας Ενωμένης Σοσιαλιστικής Ευρώπης των εργαζομένων.

4. ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ & ΤΟΜΕΩΝ-ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΝΤΟΥ.

Τίποτα δεν θα μείνει όρθιο αν αφήσουμε την οικονομία στη διαχείριση αυτών που καταστρέφουν την παραγωγή, τις υποδομές, την καταναλωτική δύναμη αλλά και το μορφωτικό-τεχνικό επίπεδο των εργαζομένων, των νέων, των λαϊκών στρωμάτων. Δεν μπορούν να υποσχεθούν παρά μόνο περισσότερα λουκέτα και ανεργία, μισθούς πείνας και εργάτες-σύγχρονους σκλάβους.

Ο μόνος δρόμος είναι να εθνικοποιήσουμε τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (ενέργεια, πρώτες ύλες, συγκοινωνίες, τηλεπικοινωνίες και όλες τις βασικές υποδομές, κοινωνικές υπηρεσίες, μεγάλα εργοστάσια, εμπορικές και κατασκευαστικές επιχειρήσεις κλπ.) – και πρώτα και κύρια τις τράπεζες, που τις έχουμε ήδη «διασώσει» (βλ. χρυσοπληρώσει) με αμέτρητα δις! Όλα αυτά πρέπει να γίνουν δημόσια/κοινωνική περιουσία και να λειτουργούν κάτω από τον έλεγχο εκλεγμένων και ανακλητών επιτροπών των εργαζομένων και των καταναλωτών (όχι μεγαλοσυνδικαλιστών γραφειοκρατών).

Είναι αυτό αναγκαίο; ΝΑΙ – γιατί μόνο έτσι μπορούμε να σώσουμε τις θέσεις εργασίας, να επανακινήσουμε την οικονομία μ' ένα σχέδιο κάλυψης των επείγουσών κοινωνικών αναγκών. Όχι με ανοησίες για «ανάπτυξη» μέσω των «αγορών» και για αεριτζιδική «επιχειρηματικότητα».

Είναι αυτό εφικτό; ΝΑΙ – γιατί εμείς παράγουμε τον πλούτο, εμείς έχουμε συμφέρον από την ορθολογική διαχείρισή του. Κανένας «ειδικός», τεχνοκράτης ή μεγαλοκαπιταλιστής, καμία κυβέρνηση που μένει στα πλαίσια αυτού του καθεστώτος δεν μπορεί και δεν θέλει να το κάνει για εμάς.

5. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.

Δεν μπορούμε πια ν' ανεχόμαστε μια συμμορία βουλευτάδων με παχυλούς μισθούς και τραπεζικούς λογαριασμούς να ψηφίζουν τη θανατική μας καταδίκη, σε μια Βουλή-φρουρίο ζωσμένη από δολοφονικές ορδές ΜΑΤ και Δίας. Αυτοί που έχουν ουσιαστικά καταργήσει κάθε νομιμότητα και το ίδιο το Σύνταγμα, που γίνονται δεκτοί με τα γιαούρτια της λαϊκής οργής σε κάθε εμφάνισή τους, δεν έχουν καμία πολιτική και ηθική νομιμοποίηση. Αυτή η σαπίλα δεν αντιμετωπίζεται με ασπρινές, δηλαδή απλά με εκλογές. Πρέπει να επιβάλλουμε να γίνουν εκλογές για Συντακτική Συνέλευση – δηλαδή για ν' αποφασίσει ο ελληνικός λαός μια ριζικά διαφορετική οργάνωση και λειτουργία της οικονομίας, της κοινωνίας, της πολιτικής.

Να προετοιμαστούμε για τη σύγκρουση που έρχεται Για μια Επαναστατική Κυβέρνηση των Εργαζομένων και μια Σοσιαλιστική Διέξοδο

Για να σωθούμε απ' αυτό το σύστημα και τους κανίβαλους του, δεν αρκούν οι εκλογές. Χρειαζόμαστε πρόγραμμα, οργάνωση, ένα σχέδιο αγώνων.

Κάθε μέρα που χάνουμε, μεγαλώνει και η δική μας ευθύνη για όσα δεν κάνουμε για να σταματήσουμε όσους μας καταστρέφουν και μας καταπιέζουν. Πρέπει να στηριχτούμε στις δικές μας δυνάμεις, στη δική μας οργάνωση και αγώνα παντού. Σε χώρους δουλειάς, σχολές, γειτονιές και πλατείες, με κινηματικές δομές (επιτροπές αλληλοβοήθειας κ.α.) για την αντιμετώπιση των ζωτικών προβλημάτων επιβίωσης. Η κατακραυγή ενάντια στα Μνημόνια πρέπει να γίνει αγώνας μέσα από ενωτικές, μαζικές **Επιτροπές Δράσης** για την καταγγελία/κατάργηση των Μνημονίων, την υπεράσπιση των συλλογικών συμβάσεων, τη διαγραφή του χρέους κλπ. Δείξαμε ότι έχουμε τη δύναμη – τώρα, πρέπει και να την ασκήσουμε στην πράξη!

Όμως, αν δεν πάμε μέχρι τη ρίζα του κακού, αν σταματήσουμε στο κατώφλι της μόνης πραγματικής λύσης, τότε αυτό το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα θα «αναπαλαιωθεί» πάνω στα κόκαλά μας, φέρνοντας ακόμα χειρότερα Μνημόνια και Παπαδήμ(ι)ους, ακόμα και στυγνές δικτατορίες... Δεν θα υποχωρήσουν ούτε εύκολα ούτε γρήγορα, ας μην έχουμε αυταπάτες! Πολλές φορές το εργατικό κίνημα πλήρωσε βαριά την ανικανότητα ή προδοσία των ηγεσιών του μπροστά στην αντεπίθεση της αστικής τάξης.

Ο δρόμος για να σωθούμε οδηγεί υποχρεωτικά σε ρήξη με τον καπιταλισμό. Δεν υπάρχει άλλη, «εύκολη» λύση. Χρειάζεται καταρχήν να φύγουμε από τις κοινοβουλευτικές πρακτικές – και ως πρώτο βήμα να επιβάλλουμε μια επαναστατική κυβέρνηση των εργαζομένων. **Ν' ανοίξουμε τον δρόμο για τον Σοσιαλισμό.** Μια οικονομία πλήρως αναδιαρθρωμένη, όπου τα μέσα παραγωγής και

ο παραγόμενος πλούτος θα είναι κοινωνική ιδιοκτησία, με κριτήριο τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι τα κέρδη μιας χούφτας καπιταλιστών. Ένα καθεστώς βασιζόμενο στον έλεγχο, τη συμμετοχή, τις αποφάσεις όλων των «από κάτω». Στην επέκταση και όχι τον περιορισμό των ελευθεριών (συνδικαλισμού, τύπου, έκφρασης

κ.α.). Στο δημοκρατικό σχεδιασμό όλων των βασικών επιλογών (επενδύσεις, ενέργεια, διατροφή, περιβάλλον κλπ.). Στην ελεύθερη συνεργασία των λαών της Ενωμένης Σοσιαλιστικής Ευρώπης και όχι στο «πειθαρχείο» της καπιταλιστικής Ε.Ε. Αυτή είναι η μόνη διέξοδος από τη βαρβαρότητα του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος, αυτό είναι το αυθεντικό περιεχόμενο του Σοσιαλισμού (και όχι τα εκτρώματα του «υπαρκτού σοσιαλισμού»).

Για να νικήσουμε, μόνη πραγματική εγγύηση είναι να οικοδομήσουμε μια **νέα επαναστατική δύναμη**, που θα συγκρουστεί αποτελεσματικά μ' αυτό το σύστημα, τους υπηρέτες και το κράτος του.

Στηρίξτε - Οργανωθείτε

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

www.okde.gr - ergatikipali@okde.gr

